

[Justitsministeren]

tet træffes foranstaltninger til tilvejebringelse af nye indkvarteringsmuligheder. I sådanne nødsituationer har forudgående forhandlinger m.v. med lokale myndigheder ikke været tidsmæssigt mulige, idet hensynet til de asylsøgende og disses indlogering har måttet tillægges særlig vægt. Justitsministeriet finder i forbindelse hermed anledning til at erindre om, at det i enkeltstående tilfælde har været nødvendigt at indkvartere flygtninge i teltlejr, hvilket må anses for uacceptabelt.

Justitsministeriet vil fortsat i videst muligt omfang tilstræbe at gennemføre forhåndskontakter og i alle tilfælde forhåndsorientering af samt løbende drøftelser om opståede problemer vedrørende indlogeringscentre med kommuner og andre berørte lokale myndigheder.

Udformningen og indholdet af justitsministeriets besvarelse af retsudvalgets spørgsmål 2 af 12. november 1985 (B 22) er ikke udtryk for en stillingtagen til, om spørgsmålet kan anses for relevant eller ej, men skal ses i lyset af det ovenfor anførte.

Spm. nr. S 476

Til indenrigsministeren (7/1 86) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren overveje at indføre vederlagsfri døgnbetjent udlevering af værktøj til narkomaner med henblik på begrænsning af smitterisikoen for AIDS?«

Begrundelse

I Danmark er udbredelsen af AIDS-virus blandt narkomaner endnu kun af størrelsesordenen 20 pct., mens den f.eks. i Sverige er ca. 50 pct. Dette kan bl.a. skyldes, at brugen af fælles værktøj i Sverige er langt større end i Danmark på grund af den – også på det område – mere restriktive holdning i Sverige.

Det er imidlertid kun et spørgsmål om tid, før vi i Danmark når op på samme smittespredningsniveau for narkomaner som svenskerne.

Det afgørende er, om vi kan forhindre eller begrænse narkomanernes brug af fælles værktøj. Det kan vi imidlertid kun, hvis værktøj bliver vederlagsfrit, og hvis værktøj kan udleveres hele døgnnet rundt, dvs. fra en institution eller et apotek, som er døgnbetjent.

Måske vil det stride imod samfundets holdning til narkotika i det hele taget at indføre et sådant tilbud; men vi må erkende, at der findes narkomaner og der findes AIDS-risiko, og hvis risikoen blandt narkomaner skal begrænses, må vi tage udgangspunkt i verden, som den faktisk ser ud, og indføre gratis udlevering af værktøj.

Det samme gælder efter min mening narkomanerne i fængslerne. Det antages, at ca. 25 pct. af de indsatte i de lukkede anstalter er narkomaner, og at flere bliver det som indsættelsens væsentligste resultat. Disse personer løber en alvorlig risiko for AIDS-smitte, fordi de end ikke kan købe værktøj, selv om de eventuelt måtte have viljen til det. Kriminalforsorgens målsætning om at holde fængslerne stoffri kan for så vidt være udmærket – på papiret; men når faktum er, at der alligevel forekommer et væsentligt stofmisbrug, er man nødt til at erkende det og gennem udlevering af værktøj i det mindste forsøge at udvirke, at folk ikke også får AIDS.

Spørgsmålet bliver selvfølgelig ekstra vigtigt af, at narkomanerne – i modsætning til andre risikogrupper – ikke har nogen interesseorganisation.

Svar (15/1 86):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Narkomaners brug af fælles kanyler og sprøjte indebærer en øget risiko for smitteoverførsel af AIDS-virus. Der advares derfor både i den af amtskommunerne udsendte befolkningspjece om AIDS og specielt i den særlige pjece om AIDS til narkomaner kraftigt imod at dele sprøjte med andre.

I modsætning til Sverige, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, gælder der ingen restriktioner her i landet for køb af sprøjter. Hidtil har vagtapoteker ikke forhandlet sprøjter uden for apotekernes almindelige åbningstid, men sundhedsstyrelsen har i december måned 1985 udsendt en henstilling til vagtapotekerne om ikke at begrænse salget af sprøjter til den almindelige åbningstid. Såfremt denne henstilling ikke efterkommes, vil jeg være indstillet på at drøfte spørgsmålet med Danmarks Apotekerforening.

Jeg kan derimod ikke medvirke til etablering af en ordning, der indebærer gratis udle-